

Rokan í fjøruni

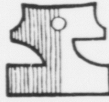

Foto: Asmundur Poulsen

Havnar Sjonleikarlag:

ILÝSING

eftir Regin Djurhuus

Patursson.

Leikstjóri: Elin K.

Mouritsen.

Leikarar: Margreta

Næss, Oskar Her-

mannsson, Olivur

Næss, Gulla Øregaard,

Vár B. Jacobsen, Dánjal

Joensen, Gundur Mort-

ensen, Anni Jacobsen

og Páll Danielsen.

Tonleikur: Sunleif Ras-

mussen.

Pallur og búnar: Regin

Djurhuus Patursson og

Edvard Fugle.

Í leikinum eru eisini

tvær yrkingar hjá Róa

Paturssoni.

skolaður upp í fjøruna í einum kufferti. Men á aðari hondini hevur hon viðublaán fingraleyssan handska. Viðublaátt er liturin hjá øvundsjúkuni.

Kærleikin tælir grótsmiðin. Men hann fær onki burtúr, gerst bara í ørviti. Hann fær ikki hjálpt landinum og havinum (Oskar Hermannsson) at semjast. Hann og konan semjast heldur ikki.

Klandur og strið

Óg soleiðis gongst øllum, sum hittast við teir báðar steinarar í fjøruni. Tveir ungir menn (Dánjal Joensen & Gundur Mortensen) eru ósamdir um, hvussu heimsstøðan skal broytast. Annar er áleypandi, hin hóvligur pipuroykjari.

Ein genta og ein drongur (Anni Jacobsen & Páll Danielsen) klandrast um, hvønn veg tey skulu draga Føroyar, norður ella suður.

Óg so hittast tey øll í einum stórum klandri, næstan bardaga. Men høvundurin letur ikki leikin enda her. Hann hevur aðra loysn. Askóðarin kann so sjálvur avgera, hvussu hann skilur hana.

Tá leikurin er liðugur, kallar Sunleif Rasmussen allar leikararnar fram á pallin. Tú sært alt fyri eitt, at hann er kórleikari, tey kórið. Alt er klárt, hvat munnu tey fara at syngja? Tey andá inn...

Ja, tað er skeiðt at siga meira, skuldi leikurin verið sýndur aftur.

Men hoyrði hetta til leikin? Ella var hetta bara eitt snilt hugskot, onkur fekk undir venjingini?

Abstrakt og komisk

Tá tú aftaná fór at hugsa um, hvat tú hevði fingið burtúr, bleiv niðurstøðan altíð tann sama: rættiliga litið.

Kanska er hetta slikur leikur, tú krevur at siggja fleiri ferðir, áðrenn tú fatar hann.

Leikurin er ikki sørt abstraktur viðhvert. Tað abstrakta kann eisini vera spennandi og er tað ofta. Men her er tað óifyllkent til at gerast spennandi. Onkuntíð fær komikkurin ræðið. Óg tað er neyvan ætlanin.

Men góðar lötur eru eisini. Tá landið og havið hittast, er dialogurin beinrættur, tey eru hittinorðað

og høvundurin lýsir á skemtiligan hátt viðurskiftunum millum land og hav. So skiljast tey, tað fjarar, billi eg mær inn, og grótsmiðurin kemur inn á pallin, oman í fjøruna. Óg her kavar leikurin. Hann kemur ikki upp undan aftur fyrr enn við teimum báðum ungu monnum, sum hittast við steinarar, sum landið og havið klandrast um. Nýstaðni kemur veruligur dramatikur og spennur í leikin.

Mótsetningar

Pallmyndin er einföld. Har eru teir báðir steinarar, tann knortluti, mosa-gróni hjá landinum og tann rundi og reini hjá havinum. Teir ímynda mótsetningarnar í leikinum, kunnu ikki sameinast.

Búnarnir hjá havinum og konu grótsmiðsins eru ikki so væl eydnaðir. Í staðin fyri at undirstrika styrki havsins, fær búnin teg heldur at hugsa um ein gosbrunn í Tivoli.

Óg ein arbeiddskjoli, ein kittil, hevði riggað betur saman við ketildraktini hjá grótsmiðinum enn hasin serkurin.

Leikstjórin, Elin K. Mouritsen, hevur skiliga valt at brúka ta stuttu tíðina, sum var til venjing, til uppsetingina. Hon hevur helst ikki lagt í at gjørt so nógv við sjálvan leikin.

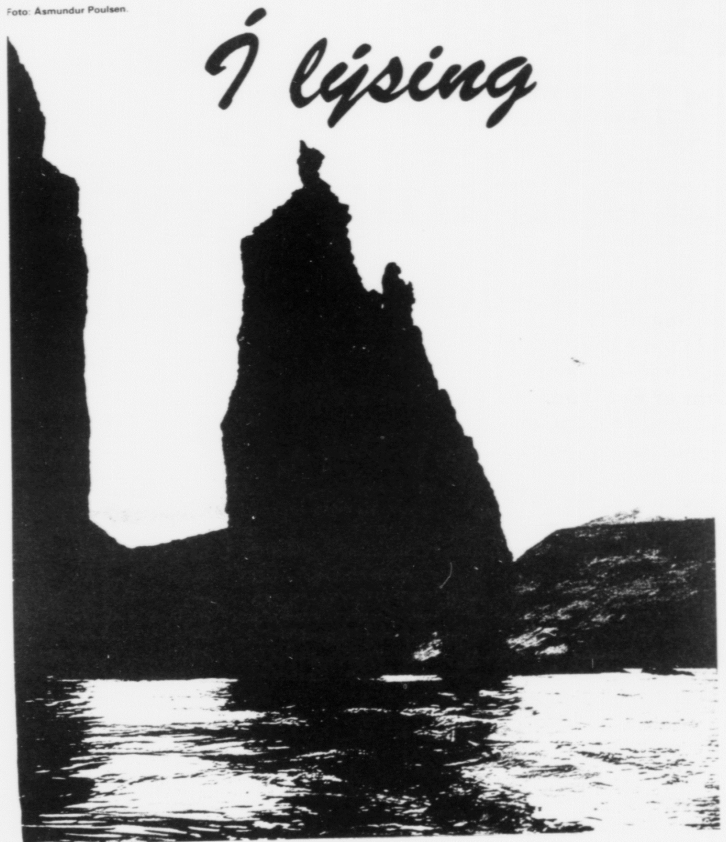
Uppsetingin er einföld við fáum effektum. Leikararnir hava allir verið á palli fyrr, fleiri ferðir, og spæla allir væl, javnt væl, ongin skarar framúr.

Leikurin »Í lýsing« er stuttur, varar bert ein tíma. Men kortini virkar hann longri, tí hann í stóðum er so keðiligur, at áhugin úti í salinum hevur lyndi til at vikna.

Grótsmiðurin megnar ikki at gera nakað við steinarar hjá landinum og havinum. Men ivaleyst dugur høvundurin at høgga leik sin betur til, fær hann stundir til tess.

Hogni Djurhuus

**Lýsið í
sosialinum**

Leikurin hjá Regini Djurhuus Paturssoni fekk betri ummæli í Reykjavík enn hann hevur fingið í Havn.

Framhald av forsiðuni

summaríð, tí onki fólk fæst til arbeiddis. Hann skjýtur eftir avgerðini at keypa Morten Mols (Nú Smyril) í 1975 og nýggju fritíðarlógini, sum er við til at máa grundarlagið undan samfelagsvælføri.

Birgir Danielsen visir á, at fólk, ung og vaksin, streyma av landinum í summarfritíðini. Óg samstundis floymir fiskurin upp á land. Flakavirkini klára seg við skulabørnum og fremmandafólki. Skulabørnini arbeidda bert nakrar fáar vikur, tí tey skulu út at ferðast. Óg fremmandafólkið eru verri enn so altíð tann besta arbeiddsmegin, heldur fiskasølustjórin.

Byrjaði við Mortani Mols

Birgir Danielsen sigur m.a. í oddagreini í Okkara millum: »Hesin leikur byrjaði av álvara í 1975. Ein nýggjur samferðslupolitikkur var lagdur við keypinum av 'Mortan Mols'. Óneyðugt er at fara út í æsur um, hvat síðani er hent.

Nettóurslitið er, at virkisleislan runt um í landinum sveittar seg upp í blóð fyri at bjarga ráveruni sum best. Framleiðsluætlanir verða ikki

fylgdar, orsakað av at neyðugt er at hurra fiskin íggjnum sum skjótast, fyri at hann ikki skal misfarast. Óneyðugt er millum kundar okkara uttanlands, partvis til teir ikki fáa tær vørur, sum teir hava roknað við, og sum kanska í ávísu førum er teimum lovað, partvis til góðskukrøvini ikki eru fylgd.»

Flogfær eisini vandi

Birgir Danielsen heldur, tað kann fáa ógilegar avleiðingar fyri vinnuliv okkara, yvirtaka vit flogferðsluna:

»Menningin innan ferðingina heldur fram, og skuldi tað hent, at vit feroyingar sjálvir yvirtøku flogferðsluna millum Føroyar og útheimin, so er litið at ívasts í, at hópferðir í størri mun enn higartil verða gjørdar frá Føroyum og beinleiðis til ymisk fritíðarpláss, eins og fremmandafólk vil verða flogið beinleiðis frá ymsum plássum í útheiminum til Føroya. Hetta kann fáa katastrofalar fylgjur fyri vinnulivið í okkara litla samfelagi.«

Óg vismaðurin á Fiskasøluni endar oddagreini sína við hesum mergjaðu orðum:

»Ein tanki til umhugsunar kundi kanska verið at lagt summarfritíðina til aðrar árstíðir. Tey, sum vilja út at ferðast og fáa sól, kunnu líka so gjarna ella betur gera hetta á vári ella um heystið og sostatt langt um summaríð ella havt 'summaríð' tvær ferðir. Skúlafrítíð og arbeiddstíð skuldu sostatt verið broytt samsvarandi.

Eitt er vist: Tann leið, vit nú ganga, kann ikki halda fram. Nýtslan av peningi til stuttleika økist, inntøkutiðin verður stýtt, eins og grundarlagið undir samfelagsvælføri verður máað burtúr. Hetta er bert enn meira álvarsamt við tí nýggju fritíðarlógini, viðtikið á tingi fyri stuttum.

Ráðini eru: Betur fyri varin enn eftirsarin.

Okkara millum verður sent viðskiftafólkum og limum Fiskasølnnar.

Men øll kunna fáa blaðið. Tað er bara at venda sær til Fyrisitingardeildina hjá Føroya Fiskasølu, postsmogu 68 í Havn, ella ringja 14960.

hd